

патріоти Българи, и спорядъ това много и пригърнахъ тажъ идежъ: да се учреди въ Българія единъ таенъ централенъ революціоненъ комитетъ, който отъ близо да въодушевява народъ-тъ и да го приготвя да възстани срещу турската власть, да вдъхва т. е. у българскія народъ сживителнія духъ за свобода!

Спорядъ това и на В. Левски бѣ възможно да учреди централнія революціоненъ комитетъ въ Ловечъ, и слѣдъ малко се и учреди много тайно едно привременно правителство въ Балкана, а централнія комитетъ се назва: „Български централенъ революціоненъ комитетъ“ или съкратено: „Б. Ц. Р. К.“ Намъ се придадохъ много писма отъ тоя централенъ комитетъ и обратно до него. Ние ще обнародваме по долу нѣкои по интересни и по важни извлечения отъ перепискитѣ на ц. р. комитетъ съ частнитѣ р. комитети, или съ частни нѣкои членове на р. комитетъ и обратно. Отъ тия писма се вижда, че не само В. Левски, но и всичкитѣ почти членове на комитетитѣ сж носили турски названія. Тѣхъ напримѣръ В. Левски се е називавалъ или „Асланъ Дервишоглу Кърджалжъ“, или „Асланоолу Дервишъ Кърджалжъ;“ а членовѣтъ на централнія и частнитѣ револ. комитети сж се тоже различно съ турски имена називавали; и—именно; Асланоолу, Асланъ, Кючюкъ Мехмедъ, Букукоглу и проч. и проч. — Освенъ това, и имената на градовѣтъ, въ които е имало учредени револуц. комитети сж были промѣнени. Тѣхъ напримѣръ; градъ-тъ Търново се е былъ називавалъ „Аспъль;“ Русчукъ се е називавалъ „Кубратъ;“ Лясковецъ— „Асиарухъ;“ Варна— „Ерелия;“ Шюменъ— „Крумъ;“ Свищовъ— „Алцеко;“ Габрово— „Перунъ;—Враца— „Борисъ;“ Софія— „Романъ;“ Одринъ— „Грѣмникъ;“ Пловдивъ, — „Делианъ;“ Ловечъ— „Ив. Шишманъ;“ Плѣвенъ— „Любоміръ;“ Троянъ— „Боянъ;“ Разградъ— „Мірославъ;“ Котелъ— „Софроній;“ Ломъ-Паланка— „Амасія;“ Никополь— „Ситоміръ;“ Тулчя— „Ратумиръ;“ Тетевенъ— „Каранъ;“ Сливенъ „Славомиръ“ и пр. и пр.— При това, за да не могатъ лесно да се уловятъ и прочитятъ писмата на ко-